MUHAMMAD NABIL HARMYLIS (SEORANG KANAK-KANAK DI BAWAH UMUR YANG MENGAMBIL TINDAKAN INI MELALUI WAKIL LITIGASINYA SAMSUDIN MOHD SAAD) lwn. TENAGA NASIONAL BHD

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KANGAR
ABU BAKAR KATAR PK
[RAYUAN SIVIL NO: 12(B)NCVC-08-11-2016]
4 OKTOBER 2017

TORT: *Ganti rugi – Cuai – Pembekal tenaga elektrik – Talian elektrik bervoltan tinggi – Talian merentangi kawasan kanak-kanak bermain layang-layang – Renjatan elektrik atas plaintif – Kecederaan – Penyelenggaraan – Sama ada defendan gagal mengambil langkah keselamatan secukupnya – Sama ada defendan cuai – Sama ada defendan bertanggungan mengganti rugi plaintif*

GANTI RUGI: *Kecederaan diri – Renjatan elektrik – Talian elektrik bervoltan tinggi – Kelecuran badan – Kehilangan kegunaan jari-jari kaki – Ganti rugi khas dan am – Kuantum – Sama ada award oleh Hakim Sesyen munasabah dan mencukupi*

Ini adalah tuntutan plaintif, seorang pelajar sekolah berumur 14 tahun, untuk ganti rugi khas dan am atas kecederaan yang dialaminya apabila terkena renjatan elektrik bervoltan tinggi milik defendan. Fakta menunjukkan bahawa plaintif sedang bermain layang-layang di satu kawasan lapang di kampungnya apabila layang-layangnya tersangkut pada kabel elektrik defendan. Plaintif mencuba mengambil layang-layang tersebut dengan menggunakan sebatang galah aluminium, dan akibatnya, terkena renjatan elektrik. Antara kecederaan yang dialami plaintif adalah kelecuran badan serta jari-jari kaki dan tangan, sekali gus menyebabkan beliau menanggung ketempangan dan tidak boleh duduk, berlari, melompat, memanjat dan sebagainya. Yang Arif Hakim Mahkamah Sesyen ('HMS'), setelah mendengar saksi-saksi, menolak tuntutan plaintif atas alasan bahawa defendan, selaku pembekal elektrik, tidak bertanggungan dan tidak cuai kerana telah mengambil langkah-langkah keselamatan dan penyelenggaraan yang memadai. Tidak dinafikan bahawa dalam memutuskan sedemikian, HMS bergantung pada keterangan SD1, serta laporan Suruhanjaya Tenaga Pulau Pinang yang merumuskan bahawa 'kemalangan berpunca dari kecuaian mangsa'. Walau apapun, dalam memutuskan kuantum, HMS mengawardkan RM100,000 untuk kecederaan '50% deep partial and full thickness body burns both lower limbs, upper limbs and trunk which required skin grafting'; RM30,000 untuk 'severe scarring'; RM30,000 untuk 'superior mesenteric artery syndrome'; RM100,000 untuk kehilangan jari-jari kaki kiri dan kanan; RM14,250 untuk kos perbelanjaan keluarga melawat plaintif; dan RM3,150 untuk kos rawatan ulangan. Tidak berpuas hati, plaintif merayu terhadap keputusan mengenai liabiliti.

Diputuskan (membenarkan rayuan; mendapati defendan cuai; mengekalkan award HMS):

(1) Hakim Mahkamah Sesyen telah membuat penemuan fakta yang bercanggah dengan keterangan apabila menyatakan bahawa defendan telah memenuhi kewajipan sebagai pembekal tenaga dengan mewujudkan langkah-langkah keselamatan dan penyelenggaraan talian elektrik bervoltan tinggi tersebut. Dalam penyata pembelaan, tiada sepatah perkataan pun dinyatakan bahawa defendan telah mengambil langkah-langkah keselamatan talian elektrik bervoltan tingginya itu. (perenggan 16-18)

(2) Hakim Mahkamah Sesyen tidak boleh mengambil kira fakta atau keterangan di luar daripada apa yang diplidkan. Oleh itu keterangan SD1 bahawa defendan telah meletakkan tanda 'AWAS' pada setiap lima batang tiang elektrik dan mengadakan seminar kepada orang awam, tidak boleh diambil kira oleh HMS kerana tidak diplid. Begitu juga, dokumen yang tidak dimasukkan dalam ikatan dokumen, seperti 'Sukatan Pelajaran Tingkatan 5 Sains' di sini, tidak boleh dirujuk oleh defendan atau dipertimbang oleh HMS. (perenggan 20, 21, 27 & 29)

(3) Tempat kejadian adalah satu kawasan yang terdedah kepada kanak-kanak termasuk plaintif untuk bermain layang-layang. Oleh itu, mengambil kira keputusan Mahkamah Persekutuan dalam *Lembaga Letrik Negara, Malaysia v. D Ramakrishnan*, defendan seharusnya boleh menjangka bahawa kanak-kanak akan bermain layang-layang berhampiran sawah padi tersebut. Begitu juga dengan kemungkinan bahawa layang-layang akan tersangkut pada tiang elektrik dan perbuatan kanak-kanak yang akan menjolok layang-layang dengan menggunakan batang logam yang membahayakan. Namun begitu, berdasarkan gambar-gambar tempat kejadian (P1A dan P1B) khususnya, tiada apa-apa tanda amaran telah diletakkan di situ oleh defendan. (perenggan 31-33 & 39)

(4) Award yang diberikan HMS bagi kecederaan-kecederaan yang ditanggung plaintif adalah munasabah dan tidak berlebihan, dan dengan itu disahkan. Begitu juga dengan kos perbelanjaan ahli keluarga melawat plaintif dan kos rawatan ulangan yang mana kedua-duanya tidak dipersoal oleh defendan. (perenggan 52, 56 & 57)

Kes-kes yang dirujuk:

Abdul Ghani Hamid v. Abdul Nasir Abdul Jabbar & Anor [1995] 4 CLJ 317 HC ***(dirujuk)***

Afizan Mohamad v. Ln Kenderaan Sdn Bhd [2009] 1 PIR [11] ***(dirujuk)***

Aiker Iwian v. Mohd Asyraf Zulkifli (seorang budak yang diwakili oleh sahabat wakil Zulkifli Abdul Rahman) [2013] 2 PIR [43] ***(dirujuk)***

Bohari Jaya & Ors v. Naim Land Sdn Bhd & Ors [2016] 4 CLJ 353 CA ***(dirujuk)***

Kim Fu Kheang & Anor v. Azmah Sulaiman & Anor [2013] 1 PIR [37] ***(dirujuk)***

Kim Sun Kyung & Ors v. Mahyudin Dobik [2007] 1 PIR [72] ***(dirujuk)***

Krishnan Perumal & Anor v. Yang Cheng Choy & Anor [2010] 1 LNS 436 CA ***(dirujuk)***
Lee Ah Chor v. Southern Bank Bhd [1991] 1 CLJ 667; [1991] 1 CLJ (Rep) 239 SC ***(dirujuk)***
Lembaga Letrik Negara, Malaysia v. D Ramakrishnan [1982] CLJ 401; [1982] CLJ (Rep) 159 FC ***(diikuti)***
Multar Masngud v. Lim Kim Chet & Anor [1982] CLJ 107; [1982] CLJ (Rep) 237 FC ***(dirujuk)***
Ong Chun Long v. Gunasegaran Govinda & Anor [2013] 2 PIR [30] ***(dirujuk)***
Pengarah Institut Penyelidikan Perubatan & Anor v. Inthra Devi S Nadeson & Anor [1987] 2 CLJ 420; [1987] CLJ (Rep) 275 SC ***(dirujuk)***
Phuah Jee Suan v. Nila Vasu Pillai [1973] 1 LNS 110 HC ***(dirujuk)***
Sivalingam Periasamy v. Periasamy & Anor [1996] 4 CLJ 545 CA ***(dirujuk)***

Bagi pihak perayu/plaintif - Pang Teck Yaw; T/n Jayadeep Hari & Jamil
Bagi pihak responden/defendan - Suhaila; T/n Rajadevan & Assocs

[Nota Pengarang: Rayuan dari Mahkamah Sesyen, Kangar; Saman No: A53-1-02-2016]

Dilaporkan oleh Wan Sharif Ahmad

PENGHAKIMAN

Abu Bakar Katar PK:

Mukadimah

[1] Ini merupakan rayuan oleh Tenaga Nasional Berhad (defendan) ke Mahkamah Rayuan, Malaysia atas keputusan mahkamah ini yang membenarkan rayuan plaintif. Defendan bertanggungan atas kecederaan yang dialami oleh plaintif semasa bermain layang-layang.

[2] Mahkamah ini mengesahkan kuantum yang diputuskan oleh Hakim Mahkamah Sesyen, Kangar, Perlis (Tuan HMS itu).

[3] Bagi kemudahan rujukan dalam penghakiman ini, pihak-pihak akan dirujuk sebagaimana perbicaraan di mahkamah rendah.

Latar Belakang Kes

[4] Plaintif merupakan seorang kanak-kanak yang berusia 14 tahun telah keluar bermain layang-layang pada 24 Mac 2014 jam lebih kurang 5 petang di Padang Jelempok, Arau. Semasa bermain, layang-layang plaintif telah terlepas dan terlekat di kabel elektrik milik defendan.

[5] Kawasan tempat plaintif bermain layang-layang sebagaimana yang tertera dalam gambar P1 A hingga D (rekod rayuan (RR) - ms. (30) - (31)) iaitu kawasan terbuka sawah padi.

[6] Pada jam 6.30 petang pada hari yang sama, plaintif bersama sepupunya telah cuba mengambil layang-layang yang terselit di kabel menggunakan sebatang aluminium. Plaintif menggunakan batang aluminium untuk menarik layang-layang supaya ia jatuh.

[7] Plaintif telah beberapa kali menarik layang-layang tersebut, malangnya plaintif terkena kejutan atau renjatan elektrik serta merta dan plaintif rebah terbaring.

[8] Plaintif yang diwakili sahabat wakilnya iaitu ayah plaintif telah memfailkan writ dan penyata tuntutan terhadap defendan bagi menuntut ganti rugi khas, ganti rugi am, kadar faedah dan kos di Mahkamah Sesyen, Kangar, Perlis (RR - ms. (8) - (15)).

[9] Defendan sebagaimana lazimnya telah mempertikaikan tuntutan plaintif dan melalui peguamnya iaitu Tetuan Jayadeep, Hari & Jamil telah memfailkan penyata pembelaannya (RR - ms. (16) - (20)).

[10] Perbicaraan penuh telah dijalankan di hadapan Tuan HMS itu. Di akhir perbicaraan, Tuan HMS itu telah menolak tuntutan plaintif dengan kos sebanyak RM11,657 (rekod rayuan tambahan (RRT) - ms. (3) - (4)).

[11] Plaintif yang terkilan dengan keputusan Tuan HMS itu telah memfailkan notis rayuan ke Mahkamah Tinggi, Malaya, Kangar, Perlis atas liabiliti (RR- ms. (6) - (7)).

Merit Rayuan Perayu/Plaintif

[12] Sebelum mahkamah ini menyentuh isu rayuan yang dinyatakan dalam memorandum rayuan (ms. (110) - (113) RR), eloklah dirujuk nas-nas duluan yang menerangkan tugas mahkamah ini yang berada di "appellate stage" dalam menimbangkan rayuan terhadap keputusan Tuan HMS itu.

[13] Mahkamah ini merujuk kes *Krishnan Perumal & Anor v. Yang Cheng Choy & Anor* [2010] 1 LNS 436; [2010] MLJU 493 yang menyatakan:

> On the question of interfering with the finding of facts by the lower Court, which had the opportunity to hear the evidence of witnesses, the correct position in law is that the Appellate Court should be slow to interfere. In other words, there are circumstances where the Appellate court can interfere with a particular finding of facts. The degree of slowness to interfere further depends upon whether the conclusion that needs to be interfered was a conclusion that largely depends upon the credibility of the witnesses or whether such conclusion depends upon inferences drawn from other facts. In the latter situation, an Appellate Court would surely be more readily to interfere with the trial judge's findings, [see *Benmax v. Austin Motor Co. Ltd.* (1955)1 All ER 326, which was followed by the Federal Court in the case of *China Airlines Ltd. v. Maltran Air Corp Sdn. Bhd. (formerly known as Maltran Air Services Corp Sdn. Bhd.) and Another Appeal* [1996] 2 MLJ 517].

[14] Selanjutnya, mahkamah ini merujuk kes *Sivalingam Periasamy v. Periasamy & Anor* [1996] 4 CLJ 545; [1995] 3 MLJ 395 yang telah mengungkapkan pengamatannya seperti berikut:

> ... It is trite law that this court will not readily interfere with the findings of fact arrived at by the court of first instance to which the law entrusts the primary task of evaluation of the evidence. But we are under a duty

to intervene in a case, as here, the trial court has so fundamentally misdirected itself, that one may safely say that no reasonable court which had properly directed itself and asked the correct questions would have arrived at the same conclusion.

[15] Berbekalkan prinsip-prinsip yang diputuskan di atas, mahkamah ini akan menyentuh penghujahan yang dikemukakan oleh peguam plaintif yang terpelajar menonjolkan kesilapan fakta/undang-undang oleh Tuan HMS itu di dalam penghakimannya.

[16] Mahkamah ini berpendapat Tuan HMS itu dalam penghakimannya membuat penemuan fakta yang bercanggah dengan keterangan yang dikemukakan sepanjang perbicaraan dan penyata pembelaan yang difailkan oleh defendan.

[17] Tuan HMS itu dalam penghakimannya (RRT - ms. (7)) semasa membuat "analisa fakta" di perenggan 2 menyatakan:

(2) Defendan pula menyatakan mereka telah memenuhi kewajipan sebagai pembekal tenaga dan telah melakukan sedaya upaya untuk memastikan wujudnya langkah-langkah keselamatan dan penyelenggaraan talian elektrik bervoltan tinggi itu.

[18] Mahkamah ini telah meneliti penyata pembelaan yang difailkan oleh defendan (RR - ms. (16) - (20)), tiada sepatah perkataan pun defendan menyatakan telah mengambil langkah-langkah keselamatan dan penyelenggaraan talian elektrik bervoltan tinggi.

[19] Semasa perbicaraan, defendan melalui saksinya Muhammad Izwan bin Hussien (SD1), Jurutera Kendalian Senggaraan 11KV dan 33KV Tenaga Nasional Berhad (TNB), Perlis dalam "penyata saksi" [E1] di soalan dan jawapan 5 ada membangkitkan langkah-langkah yang telah diambil oleh defendan. Bagi kemudahan rujukan dipetik keterangan SD1 (RRT - ms. (75)) seperti berikut:

S5: Sila lihat Ikatan Dokumen Defendan, bolehkah tuan terangkan proses penyelengaraan dan keselamatan yang dipraktikkan oleh pihak TNB untuk memastikan tiang-tiang elektrik ini selamat dari orang awam?

J5: Pihak TNB akan membuat rondaan mengikut jadual penyelengaran untuk memastikan tiang dan kabel elektrik voltan tinggi seperti ini berada dalam keadaan baik. Kabel ini bervoltan tinggi, jadi kami juga meletakkan tanda "AWAS" pada setiap selang lima tiang elektrik bervoltan tinggi untuk mengingati orang awam. Kami juga akan mengadakan seminar kepada orang awam terutamanya pihak peladang dan pesawah dan juga murid sekolah mengenai bahaya kabel bervoltan tinggi ini.

[20] Mahkamah ini berpendapat keterangan ini tidak boleh diambil kira oleh Tuan HMS dalam penghakimannya memandangkan tindakan meletakkan tanda "AWAS" pada setiap selang lima tiang elektrik dan mengadakan seminar kepada orang awam termasuk murid sekolah, tidak pernah diplidkan dalam penyata pembelaan yang difailkan oleh defendan.

[21] Mahkamah ini berpendapat ia menjadi rukun undang-undang yang mantap, pihak-pihak dalam kes sivil terikat dengan plidingnya. Begitu juga Tuan HMS itu dalam penghakimannya tidak boleh mengambil kira fakta atau keterangan di luar daripada apa yang diplidkan dalam mahkamah. Mahkamah ini berpendapat memadai untuk merujuk nas duluan yang menggarap kepentingan pliding.

[22] Mahkamah ini merujuk kes *Lee Ah Chor v. Southern Bank Bhd* [1991] 1 CLJ 667; [1991] 1 CLJ (Rep) 239 di mana YA Mohd Jemuri Serjan HMA ada menukilkan pandangannya seperti berikut:

> A judgment should be based upon the issues which arise in the suit and if such a judgment does not dispose of the questions as presented by the parties it renders itself liable not only to grave criticism but also to a miscarriage of justice. It becomes worse and is unsustainable if it goes outside the issues. Such a judgment cannot be said to be in accordance with the law and the rules of procedure. It is the duty of the Courts to follow the rules of procedure and practice to ensure that justice is done. These rules are meant to be observed and respected. The faith and the confidence of the public in the law, the constitution and the Government depends to a fairly large extent on the way the machinery of justice functions and it is the duty of the those who man that machinery to realise that what they do does not in any way tend to diminish that faith. Everyone is, no doubt, liable to make mistakes but it would have been better if the learned Magistrate had acted in less haste and had taken a little time to look up the law on the matter.

[23] Tuan HMS itu dalam penghakimannya (RRT - ms. (7)) ada menyatakan seperti berikut:

> Alasan bahawa beliau tidak mempunyai pengetahuan tentang galah logam aluminium yang boleh mengalirkan arus elektrik itu tidak akan memindahkan kecuaian kepada Defendan. Jika arah pemikiran ini diambil, maka tidak ada keadilan.

[24] Mahkamah ini berpendapat pada tarikh kejadian, plaintif berusia 14 tahun iaitu berada di tingkatan 2. Peguam defendan yang terpelajar telah menghujahkan kecuaian plaintif sendiri yang menggunakan logam aluminium untuk mengambil layang-layangnya yang tersangkut di kabel elektrik.

[25] Mahkamah ini merujuk keterangan plaintif (RRT - ms. (17) - (23)), plaintif menyatakan beliau tidak tahu galah logam aluminium boleh mengalirkan arus elektrik.

[26] Peguam defendan yang terpelajar semasa menyoal balas plaintif (PW1), seolah-olah mengakui plaintif tidak mengetahui bahaya di tiang elektrik. Mahkamah ini merujuk ms. (23) nota keterangan yang menyatakan:

> Saya katakan bahawa adik tidak tahu bahaya elektrik pada tiang itu dan juga tidak berfikir akibat untuk menjolok tiang elektrik itu.

PW1

Betul.

Plaintif juga mengakui tidak mengetahui bahan-bahan yang mengalirkan elektrik dan bahan-bahan yang tidak mengalirkan elektrik. Mahkamah ini merujuk nota keterangan [R.R.T - muka surat (18)] yang menyatakan:

DC

Jadi adik tahu bahawa ada bahan-bahan yang mengalirkan elektrik dan bahan-bahan yang tidak mengalirkan elektrik, betul?

PW1

Tidak tahu.

[27] Mahkamah ini juga bersetuju sepanjang perbicaraan, defendan tidak memanggil cikgu sekolah di mana plaintif belajar untuk menunjukkan pelajar tingkatan dua seperti plaintif mengetahui bahaya aliran elektrik jika menggunakan galah aluminium. Semasa perbicaraan peguam defendan yang terpelajar semasa melakukan pemeriksaan balas terhadap plaintif (PW1) cuba merujuk "sukatan pelajaran tahun 5 Sains" untuk menunjukkan plaintif mengetahui bahaya menggunakan batang logam aluminium yang digunakan untuk menjolok layang-layangnya. Peguam plaintif yang terpelajar telah membantah tindakan peguam defendan yang terpelajar kerana "sukatan pelajaran tahun 5 Sains" tidak dimasukkan dalam ikatan dokumen.

[28] Mahkamah ini merujuk nota keterangan (RRT - ms. (18) - (19)) bagi menggambarkan apa yang berlaku di hadapan Tuan HMS itu.

DC

Tuan, I have a literature here on Sukatan Pelajaran Tahun 5 Sains. This is the basic school science. It is just literature.

Judge

So what do you want to do about it?

DC

We just want to show that ...

PC

Its is not in the bundle of documents.

Judge

You just put it in your submission lah.

DC

It is not in the bundle but it is a literature that we can know if all want to see.

Judge

This is not a classroom. This is a court of law. There are rules to follow. You cannot just produce something out of the …

[29] Mahkamah ini berpendapat peguam defendan yang terpelajar tidak boleh merujuk dokumen yang tidak dimasukkan dalam ikatan dokumen sebelum perbicaraan dijalankan. Pihak-pihak terikat dengan apa-apa arahan yang diberikan semasa pengurusan kes di hadapan Tuan HMS itu. Sebagai contoh, mahkamah ini merujuk kes *Bohari Jaya & Ors v. Naim Land Sdn Bhd & Ors* [2016] 4 CLJ 353 di mana semasa perbicaraan melibatkan tuntutan "native customary rights", plaintif tidak memasukkan pelan/peta bertanda "X" dalam ikatan dokumen. Kegagalan ini menghalang plaintif untuk merujuk dokumen berkenaan bagi menyokong tuntutannya. Mahkamah Rayuan dalam penghakimannya menyatakan:

> [11] The State Legal Officer for the second and third defendants submitted that the burden was always on the plaintiffs to prove their NCR over the claimed area as pleaded. To this end it was therefore incumbent upon the plaintiffs to firstly adduce cogent and credible evidence to identify the exact location of the claimed NCR area and its boundary in precise terms. This, it was argued, the plaintiffs had failed to do. A map 'X' was attached to their statement of claim but this was never included in the bundles of documents (agreed as to authenticity) and more significantly it was not tendered in evidence through its maker to constitute it as an admitted document at the trial. PW9 did make a reference to it in her evidence but this did not mean that the document could be accepted as a proved document.

[30] Mahkamah ini berpendapat Tuan HMS itu dalam penghakimannya gagal menghayati keputusan kes *Lembaga Letrik Negara, Malaysia v. Ramakrishnan* [1982] CLJ 401; [1982] CLJ (Rep) 159; [1982] 2 MLJ 128 dalam merungkai isu yang sama melibatkan kecuaian syarikat pembekal tenaga (dahulunya LLN)(sekarang Tenaga Nasional Berhad). Dalam kes *Lembaga Letrik Negara, Malaysia* (*supra*), seorang kanak-kanak berusia sepuluh tahun cuba melepaskan seekor burung yang tersangkut pada wire di atas tiang. Mahkamah Persekutuan dalam penghakimannya menyatakan:

> (3) in this case the appellants owed a duty to the respondent as they had erected, maintained and controlled a highly dangerous H-pole of hidden lethal potentialities immediately adjacent to a foot-path connecting the kampong to the Bayan Lepas main road which was used by the kampong folk including children. The pole was within easy reach of children and it was ideally suited for children wishing to climb it. The appellants must be assumed to know that children could be mischievous and could do things without realising the consequences and therefore there was a substantial chance that they might come there. There was a duty because of the existence, near to the public, of a dangerous situation;

[31] Mahkamah ini berpendapat prinsip undang-undang yang diputuskan dalam kes *Lembaga Letrik Negara, Malaysia (supra)* terpakai dalam kes di hadapan mahkamah sekarang. Mahkamah ini telah menimbangkan kegagalan Tuan HMS itu merujuk kes ini dalam penghakimannya. Plaintif berusia

14 tahun yang tinggal di kawasan kampung di mana terdapat sawah padi yang menghijau. Keadaan ini dapat dilihat daripada gambar-gambar (P1 A hingga D) (RR - ms. (30) - (31)). Kawasan ini terdedah kepada kanak-kanak termasuk plaintif untuk bermain layang-layang di kawasan sawah di mana terdapat tiang elektrik milik defendan.

[32] Mahkamah ini bersetuju dengan hujahan peguam plaintif yang terpelajar, berpandukan gambar-gambar khasnya P1A dan P1B ada menunjukkan tiang elektrik yang terlibat. Gambar-gambar tersebut juga menunjukkan di mana layang-layang plaintif tersangkut dan kemudiannya dijolok menggunakan batang logam aluminium. Mahkamah ini mendapati tiada apa-apa tanda amaran diletakkan oleh defendan bagi menyedarkan orang awam termasuk plaintif. Begitu juga, berhampiran tiang elektrik berkenaan juga tiada apa-apa tanda amaran diletakkan oleh defendan.

[33] Defendan seharusnya menjangkakan kanak-kanak akan bermain layang-layang berhampiran sawah padi. Juga, kemungkinan layang-layang akan tersangkut pada tiang elektrik dan perbuatan kanak-kanak yang akan menjolok layang-layang menggunakan batang logam yang membahayakan.

[34] Mahkamah ini berpendapat Tuan HMS itu dalam penghakimannya langsung tidak menyentuh kes *Lembaga Letrik Negara, Malaysia (supra)* walaupun peguam plaintif yang terpelajar dalam penghujahannya merujuk kes tersebut.

[35] Mahkamah ini berpendapat walaupun defendan telah memanggil SD1, keterangan saksi ini tidak boleh melepaskan tanggungan defendan sebagaimana yang telah diputuskan dalam kes *Lembaga Letrik Negara, Malaysia (supra)*. SD1 walaupun ada memberitahu langkah-langkah yang telah diambil oleh defendan, defendan gagal memplidkannya dalam penyata pembelaan.

[36] Mahkamah ini juga berpendapat walaupun defendan ada mengemukakan laporan Suruhanjaya Tenaga, Negeri Pulau Pinang, Kedah & Perlis bertarikh 12 November 2015, defendan tidak boleh bergantung kepada laporan ini. Mahkamah ini merujuk penemuan yang dibuat oleh Ahmed Azad bin Ismail, Eksekutif Suruhanjaya Tenaga yang menyatakan:

> PUNCA KEJADIAN
>
> 6. Kemalangan berpunca dari kecuaian dan kurangnya pengetahuan mangsa tentang bahayanya menggunakan bahan logam terlalu hampir dengan talian voltan tinggi 33 kV.

[37] Mahkamah ini bersetuju dengan hujahan peguam plaintif yang terpelajar iaitu laporan Suruhanjaya Tenaga ini tidak melepaskan tanggungan defendan berpandukan kepada kes *Lembaga Letrik Negara, Malaysia (supra)*.

[38] Mahkamah ini merujuk penghakiman Tuan HMS itu (RRT- ms. (8)) menyimpulkan pandangannya seperti berikut:

> Melihat kepada keseluruhan fakta ini. Mahkamah tidak begitu berat untuk memutuskan bahawa kecuaian yang terjadi adalah dari pihak Plaintif sendiri. Atas dasar ini, tuntutan Plaintif ditolak dengan kos.

[39] Tuan HMS itu hanya menumpukan kepada kecuaian plaintif sendiri yang mengambil layang-layang dengan menjoloknya menggunakan logam aluminium. Tuan HMS itu tidak menghiraukan keputusan *Lembaga Letrik Negara, Malaysia (supra)*, di mana tiang elektrik itu berada di kawasan sawah padi yang terbuka tanpa apa-apa tanda amaran bahaya diletakkan oleh defendan.

[40] Berdasarkan alasan-alasan yang dinyatakan di (a) hingga (d) di atas, mahkamah ini berpendapat defendan bertanggungan apabila plaintif terkena renjatan elektrik semasa menjolok layang-layangnya yang tersangkut di tiang elektrik. Mahkamah ini membenarkan rayuan oleh plaintif atas isu tanggungan. Keputusan Tuan HMS itu yang memutuskan defendan tidak bertanggungan diakaskan.

[41] Mahkamah selanjutnya akan menyentuh isu kuantum yang diberikan oleh Tuan HMS itu. Mahkamah ini memuji pendekatan yang digunakan oleh Tuan HMS itu apabila memutuskan kuantum walaupun tuntutan plaintif ditolak. Mahkamah ini merujuk kes *Multar Masngud v. Lim Kim Chet & Anor* [1982] CLJ 107; [1982] CLJ (Rep) 237; [1982] 1 MLJ 184 di mana YA Syed Othman HMP memberikan pandangannya seperti berikut:

> In this case the trial court did not assess damages provisionally. Practice requires that assessment should be made even if the decision was against the plaintiff claimant. We need only draw attention to what Tucker L.J. said in *Harrison v. National Coal Board* [1950] 1 KB 466 477:
>
> > I desire to add that in cases such as this, which involve difficult questions of law and are likely to be taken to appeal, it is always desirable that the trial judge, whether or not he is specifically requested by counsel so to do, should assess the damages provisionally if his decision is adverse to the plaintiff. Failure to do so frequently results in unnecessary further expenses to the parties.

50% Deep Partial And Full Thickness Body Burns Both Lower Limbs, Upper Limbs And Trunk Which Required Split Skin Grafting

[42] Tuan HMS itu telah mengawardkan RM100,000 bagi kecederaan yang dialami oleh plaintif. Sebaliknya peguam defendan yang terpelajar menghujahkan RM50,000. Beliau merujuk kes *Pengarah Institut Penyelidikan Perubatan & Anor v. Inthra Devi S Nadeson & Anor* [1987] 2 CLJ 420; [1987] CLJ (Rep) 275; [1988] 1 MLJ 19 di mana telah mengawardkan kelecuran 65% di muka, badan, peha dan tangan award RM80,000 telah diberikan. Beliau mencadangkan bagi ganti rugi kecederaan ini sebanyak RM50,000.

[43] Mahkamah ini telah menimbangkan laporan perubatan Hospital Sultanah Bahiyah (RR - ms. (35) - (39)) dan laporan pakar (RR - ms. (41) - (45)). Mahkamah ini berpendapat kesan kebakaran akibat renjatan elektrik lebih teruk berbanding dengan kecacatan yang dialami oleh *Inthra Devi & Anor (supra)*. Mahkamah ini telah menimbangkan kecacatan yang dialami oleh plaintif sebagaimana yang dinyatakan dalam laporan pakar oleh Dr Low Keng Hong yang menyatakan:

> [5] The following functional residual disabilities are noted.
>
> 1. Walks with a limp
> 2. Inability to exert on his lower limbs as in
>
> - running
> - jumping
> - hopping
> - climbing
>
> 3. Inability to squat normally.

[44] Mahkamah ini menjadikan kes *Inthra Devi & Anor (supra)* sebagai panduan iaitu dalam tahun 1988 ganti rugi RM80,000 telah diberikan. Mahkamah ini mengambil kira nilai wang sekarang dalam menentukan award. Mahkamah ini merujuk kes *Phuah Jee Suan v. Nila Vasu Pillai* [1973] 1 LNS 110, 188 CA di mana YA Choor Singh J ada menyatakan seperti berikut:

> The other matter which requires consideration is the question of changes in the value of money which has been often termed as the decrease in the purchasing power of the dollar or the increase in the cost of living over the years. Leaving authority aside, both principle and common sense require that the Court, when they assess an award of money, which is to compensate a plaintiff for the damage caused to him by his injuries, should take into account large and comparatively permanent changes in the real value, i.e., in the purchasing power of money.
>
> If one tries to assess an award of personal injuries today, and looks for guidance to an award made twenty years ago in a comparable case, the decline in the real value of money must be taken into account ... It is therefore imperative that where an old comparable case is considered, there should be an adjustment for the change in the value of money which should be reflected in the award.

[45] Mahkamah ini berpendapat award yang diberikan oleh Tuan HMS itu sebanyak RM100,000 tidak berlebihan dan dikekalkan. Sebagai perbandingan dalam kes *Abdul Ghani Hamid v. Abdul Nasir Abdul Jabbar & Anor* [1995] 4 CLJ 317 bagi kecederaan "severe third degree burn", ganti rugi am sebanyak RM120,000 telah diawardkan.

Severe Scarring

[46] Tuan HMS itu telah memberi award berjumlah RM30,000 untuk "severe scarring". Peguam defendan yang terpelajar telah merujuk kes *Ong Chun Long v. Gunasegaran Govinda & Anor* [2013] 2 PIR [30] dan mencadangkan award RM20,000.

[47] Mahkamah ini telah menimbangkan laporan pakar oleh Dr Low Keng Hong yang menyatakan:

> [2] BURNS SCARS TRUNK, BOTH UPPER AND LOWER LIMBS
>
> There is about 50% burns injury of the body with severe scarring of the
>
> (i) whole trunk - front and back
>
> (ii) both upper limbs
>
> (iii) both lower limbs
>
> Due to the deep partial and full thickness burn wounds which have been skin grafted using skin graft from both thighs.
>
> The above are permanent features.
>
> These scars are very disfiguring.

[48] Mahkamah ini berpendapat kesan parut yang dialami oleh plaintif lebih teruk daripada plaintif dalam kes *Ong Chun Long* (*supra*) yang dirujuk oleh peguam defendan yang terpelajar. Mahkamah ini berpendapat award RM30,000 yang diawardkan oleh Tuan HMS itu munasabah dan tidak berlebihan.

Superior Mesenteric Artery Syndrome

[49] Tuan HMS itu telah mengawardkan RM30,000 bagi kecederaan "superior mesenteric artery syndrome". Sebaliknya peguam defendan yang terpelajar telah menghujahkan award RM20,000. Beliau bersandarkan kes-kes *Kim Sun Kyung & Ors v. Mahyudin Dobik* [2007] 1 PIR [72] dan *Kim Fu Kheang & Anor v. Azmah Sulaiman & Anor* [2013] 1 PIR [37] bagi menyokong hujahannya.

[50] Mahkamah ini berpendapat kes-kes yang dirujuk oleh peguam defendan yang terpelajar melibatkan kecederaan yang berbeza dengan kecederaan yang dialami oleh plaintif sekarang. Mahkamah ini berpendapat memandangkan plaintif berusia 14 tahun pada masa kejadian dan kecederaan ini mendatangkan keperitan dan kesakitan kepada plaintif. Tambahan pula ia melibatkan kecederaan di bahagian dalaman perut plaintif.

[51] Mahkamah ini telah melayari sesawang ini https://www.iffgd.org/other-disorders/sma-syndrome.html bagi mendapatkan apakah yang dimaksudkan dengan "superior mesenteric artery syndrome" :

Superior mesenteric artery syndrome is a rare digestive system disorder. The superior mesenteric artery provides blood to the small intestine, cecum, and colon. It crosses over the first part of the small intestine, called the duodenum. Symptoms occur when the artery obstructs the duodenum.

[52] Mahkamah ini berpendapat award yang diberikan oleh Tuan HMS itu tidak berlebihan dan ia disahkan.

Kehilangan Jari-jari Kaki Kiri Dan Kanan

[53] Tuan HMS itu telah mengawardkan kehilangan jari-jari kaki kiri dan kanan plaintif secara global berjumlah RM100,000. Peguam defendan yang terpelajar telah merujuk kes *Aiker Iwian v. Mohd Asyraf Zulkifli (seorang budak yang diwakili oleh sahabat wakil Zulkifli Abdul Rahman)* [2013] 2 PIR [43] dan mencadangkan award RM30,000.

[54] Mahkamah ini telah merujuk laporan pakar [RR - ms. (44) - (45)] melibatkan kaki kanan dan kaki kiri plaintif seperti berikut:

(3) RIGHT FOOT

There is loss/amputation of the right 2nd, 3rd, 4th and 5th toes noted. The right big toe and part of the right 2nd toe are present.

The above are permanent features.

(4) LEFT FOOT

There is a loss of big toe 2nd, 3rd and 5th toes. The left 4th toe is intact.

The above are permanent features.

[55] Mahkamah ini merujuk kes *Afizan Mohamad v. Ln Kenderaan Sdn Bhd* [2009] 1 PIR [11] di mana bagi pemotongan (amputation) jari kaki kedua, keempat dan kelima, mahkamah berkenaan telah mengawardkan sebanyak RM45,000 iaitu pada kadar RM15,000 bagi setiap satu jari. Mahkamah ini berpendapat mengambil kira kes di atas diputuskan dalam tahun 2009 dan sekarang 2017, pemotongan jari kaki melibatkan kedua-dua kaki plaintif, mahkamah ini berpendapat award RM100,000 tidaklah berlebihan. Mahkamah ini mengesahkan award yang diberikan oleh Tuan HMS itu.

Ganti rugi Khas

Kos Perbelanjaan Ahli Keluarga Melawat Plaintif Di Hospital Sultanah Bahiyah

[56] Mahkamah membenarkan tuntutan ini sebagaimana keterangan plaintif di soalan dan jawapan no: 11 dan 12 (penyata C). Keterangan plaintif kos RM50 sehari untuk 285 hari. Peguam defendan yang terpelajar tidak menyoal-balas perkara ini. Mahkamah ini mengesahkan kos ini sebanyak RM50 x 285 = RM14,250.

Kos Rawatan Ulangan

[57] Mahkamah ini berpendapat P4 secara jelas membuktikan tarikh-tarikh plaintif mendapatkan rawatan ulangan di hospital. Peguam defendan yang terpelajar tidak menyoal-balas perkara ini. Mahkamah ini membenarkan RM50 sehari untuk tempoh 63 hari. Mahkamah ini membenarkan RM50 x 63 = RM3,150.

Kesimpulan

[58] Mahkamah ini membenarkan rayuan oleh perayu dengan kos sebanyak RM3,000 dan 4% allokatur. Mahkamah ini turut mengesahkan ganti rugi am dan ganti rugi khas yang diawardkan oleh Tuan HMS itu.